

عەبدولخالق یه‌عقووبی

شیر له نیوان "ناواقعی دیار" و "نادیاریی واقع" دا

شیر ئەو کاتەى وێده‌چى دەروستى هیچ شتیىک نییه زۆر شتمان پى دەلى. دەنگى شیر ئەو کاتە دیار و ئاشکرایه که له شتیىکى دیار و ئاشکرا نه‌دویت. ئەو شیرانه‌ى هەر له سه‌ره‌تاوه سنوورى ولاتى خوێان ده‌ستنیشان ده‌کەن له کۆتاییدا ته‌نیا کۆمه‌لیک شتی سنووردار و به‌رته‌سکمان ده‌خه‌نه به‌رده‌ست.

ماهییه‌ت و سریشتی شیر پتر له ته‌مومژ و گومان و وه‌م نیزیکه تا له رووناکایی ره‌هاو حه‌قیقه‌ت و واقعی رووت شیر به‌ داوی دۆزینه‌وه و ده‌ربیرینی جوانیدا ده‌گه‌ری و جوانی - ش هیچ کات به‌ شیوه‌یه‌کی موته‌لق پیناسه‌ هه‌لگر و تاییه‌تمه‌ند نییه. زۆر جار ئەو

مشتومر و تاو توئ کردنه فراوانانه‌ی شیعر چ نیشیه جگه له‌وه‌ی نیشاندهری پوچی ناسنامه هه‌لنه‌گری جیهانی شیعر بی. حافیز و شیکسپیر و نالی شیعیان هونیه‌ته‌وه‌و چیژمان پی دهبه‌خشن و به‌رده‌وام ده‌خوینرینه‌وه، به‌لام هیچ کات ناتوانین بلین ئه‌وان ریکوراست باسی چییان کردوه و له چی دوواون. ئه‌گه‌ر که‌سیک بیت و بلتت ئه‌م شاعیرانه پتر له‌سه‌ر بابه‌تی «عیشق» و «مرؤف» و «ژیان» و «جیهان» شیعیان نووسیوه، له وه‌لامدا ده‌لین باشه کام شاعیره پتر له مانه نه‌دوابیت، ئینجا خودی ئه‌م بابه‌تانه هه‌لگری کام پیناسه‌ی تایبته و قسه هه‌لنه‌گر و روون و ئاشکران، شیعر له «عیشق» و «جوانی» ده‌دویت به‌لام ناتوانی و بوی نییه دواچار دوامانی ئه‌م بابه‌تانه‌مان پی بلی. بویه که ده‌لیم شیعر زاده‌ی جیهانیکی ته‌مومژاوی و تژی له گومان و وه‌همه مه‌به‌ستم ئه‌وه نییه بلیم شیعر هه‌قیقه‌تیک پی نییه بۆمان بدرکینن، ده‌خوایم بیژم شیعر هیچ هه‌قیقه‌تیک رها و شک هه‌لنه‌گرمان ناداته ده‌ست و ئه‌وه‌ی راستی بیت شیعر هر له بنه‌رته‌وه توانایی ئه‌م کاره‌شی نییه. له‌وانه‌یه زانست و ئایدوئوژی هر کام به ریگای خویدا و بۆ مه‌به‌ستی خوئی لافی به جیهانی ئه‌م ئه‌رکه لی بدات، به‌لام شیعر ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستیتی نوقم بوونه له جیهانی خه‌ون و خه‌یال و ته‌مومژو ریژیگری و روونکردنه‌وه‌ی زاتی فره‌ده‌هند و فره‌لایه‌نی ئه‌م گه‌ردوونه به‌رین و به‌ته‌مه‌نه. شیعر سنووری ئه‌گه‌ر و ئیمکانه‌کانی ژیان به‌رفراوانتر ده‌کات و ده‌روازه‌ی هه‌ست و خووشی نویمان به پرودا ده‌کاته‌وه. شیعر ئه‌زموونی ئه‌و مرؤفانه‌مان بۆ ده‌کاته‌وه به پرودا و به‌سه‌رهات که گه‌لی جار له ژپانی ئاسایی خویماندا به شایانی ئه‌زموونکردنی ناهینینه ئه‌ژمار و که‌مه‌ترخه‌مانه ئاوری لی ناده‌ینه‌وه. شیعر ده‌ره‌تانی به وشه‌و وینه‌کردنی ئه‌و ئاکار و گوتارانه‌مان بۆ ده‌ره‌خسینن که له واقعی خویماندا زۆر جار بی به‌ها و بی قیمه‌ت وه‌لانراون و له نیو دلی ئاخافتنی نووسراودا (کلام مکتوب) تو‌مار نه‌کراون. ته‌نانه‌ت زۆر جار ته‌نیا له‌سه‌ر ده‌ستی شیعر پیوه‌ندی و شوپه‌اندنی نوئی و دلنشین و جوان له نیو ئویره و بابه‌ته‌کانی دنیا یان سووژه‌و زه‌نییه‌ته‌کانی مرؤف دیته ئاراوه.

بۆ وینه ئه‌گه‌ر «چاو» له جیهانی «واقع» دا که‌ره‌سه‌ی بینینه‌و «نه‌رگیس» گولیکی جوانه، له جیهانی «شیعر» دا «چاو» ده‌بیته نه‌رگیس و له که‌ره‌سه‌یه‌که‌وه بۆ بینین ده‌بیته بابه‌تیک بۆ تیروانین و تیروانان.

که واته شیعر ته‌نیا باس له جیهان ناکات به‌و شیوه‌یه‌ی هه‌یه - ئه‌و شته‌ی ئه‌فلاتوون له سۆنگه‌یه‌وه شاعیرانی پی تو‌مه‌تبار ده‌کرد به لاسایی که‌ره‌وانی واقع و ته‌ریک که‌وتووون له هه‌قیقه‌ت - به‌لکو جیهان به‌و شیوه‌ی خوئی ده‌خوای و هه‌سف و وینا ده‌کات، شیعر راسته

له جیهانی «واقیع» دا ئامادهیه، به لام به دواى جیهانی «واقیعی» خویدا دهگه ری و هه
 ئەمهش وای لی کردوه شیعر هونه ریکی یاغی و سهه بزێو و تابوو بیت. شیعر هونه ری
 بڤه کردنه، هونه ری له یاسا لادان و به لاریدا رویشتن. شاعیرانی راسته قینه ناویانگی
 خویمان ته نیا له سایه ی وهگه رخستنی وشه و وینه و ئاخافتنه وه وه دهست نه هیناوه، به لکو
 ئەوان و پراویانه له ویشکایی واقیع واز بینین و پا بنینه ناو ده ریای خه یالی شیعره وه که
 زۆر جار دژی ریتسا باوه کانی سهه زه مینی ویشکایی بووه. شاعیر دوا مه به سستی نووسینی
 شعیر نییه، به واتای پر کردنه وه ی بۆشاییه کانی قاقه ز، به لکو دوا نیازی سیحر کردن و
 حکمهت به خشین و له ویتوه گۆرینی یاسای جیهانه. ئەو شاعیره ی نه توانی پربازی ژیا
 به رده نگانی بگۆری و ههست و نه ستیان بهه ژین و بیروباوه ریای و هه رسورپینی ته نیا
 شاعیری سهه قاقه ز و نیو کتیبانه، نهک شاعیری نیو دل میژووی جوانی و داهینان.
 شاعیر یان داهینه ره یان ناداهینه ره، ریگای تری له بهر نییه و ئەرکی دیکه ی له سهه نییه.
 داهینان هه موو کات گۆرانی به دوا دا دیت و گۆران واته به تالکردنه وه ی جیهان له یاسای
 کۆن و په چا و کردنی روانینی تازه بۆ ته فسیری دیارده کانی جیهان. کی هه به ئەم شیعره ی
 «حافیز» بخوینیته وه و راقه و روانینی بۆ «زه رپه» و «میهره بان» و «سهه رکه و تن» تووشی
 گۆرانی بنه ره تی نه یات؟!

کمتراز دزه نئی پست مشو مهر بورز

تابه خلوتگهی خورشید رسی چرخ زنان

«حافظ»

یان کام خوینهر بۆی هه یه دواى خویندنه وه تیرامان له م شیعره ی «مه حوی»
 پیوه ندیه کی ورد و سهه سوور هین و جوان له نیوان «لیو» و «مه رگ» دا به دی نه کات؟!

که بی لیوی له سهه لیوم بنی، رۆحم له سهه لیوه

که لیوی لابه ری، ئەلبه تته رۆحم دهرده چی پیوه

(مه حوی، ل ۲۹۰)

ته نیا له جیهانی بی سنوور و ناسنامه هه لئه گری شیعر ئەگه ری پیکه اتنی پیوه ندیه کی
 هینده زینده و زیبا له نیوان «لیو» و «مه رگ» دا له ئارادایه. له جیهانی واقیعی به ره هه ست و
 به رده ستدا «لیو» له دوا ویتگه ی کاربردی جوانی ناسانه ی خویدا که ره سه یه که بۆ ماچی
 دل بهر و چیژ و هه رگرتن له وه سل ی یار، به لام له م شیعره دا «لیو» دیاریکه ری چاره نووسی
 ژیان و مه رگی ئاشقه، «لیو» ته نیا ئەو رووبه ره ی جهه سته ی مرۆف نییه که له لیویکی تر
 ده که وی و خواستی دل به جی دینی، «لیو» لیره ئەو ئەندامه گرینگه ی جهه سته یه که

دیاریکه‌ری مانه‌وه و نه‌مانه‌وه‌ی «رۆح» له‌م شیعره‌دا پیوه‌ندیی نیوان دوو لیو به دیوی ئه‌و دیودا پیوه‌ندیی نیوان دوو «گیان»ه، دوو و ژیان»، دوو «مرۆف».

که‌واته شیعر له‌ سه‌ر ده‌ستی واقیعه‌کانی ئه‌م جیهانه له‌ پێناوی وردتر تیگه‌یشتن لێیان له‌یه‌ک سه‌ره‌وه، له‌ سه‌ره‌که‌ی تره‌وه به‌ مه‌به‌ستی کۆپی نه‌کردنه‌وه‌ی کت و ومتیان و به‌ره‌مه‌پێنانی واقیعی نوێ له‌ ره‌گه‌زی وشه‌و وینه‌هه‌ولی خۆلقانندی واقیعی خۆی ده‌دات، به‌لام ئه‌م واقیعه واقیعیکی تا سه‌ر ئیسک خزۆک و ته‌مومژاوی و نادیاره، واقیعیکه‌ که‌ به‌رده‌وام له‌ حالێ گۆران و گه‌ران دایه، هه‌ستی پێده‌کری به‌لام ده‌ستی پێ راناگا، تارماییه‌که‌ ده‌بیرێ و نابیرێ، ئه‌مه واقیعی شیعرییه و دیاره واقیعیکی هه‌تا بلێی دژوارو جیاوازه له‌ چاو واقیعی ئاسایی. ئایا واقیعی «ئاو» و «به‌رد» له‌ جیهانی ئه‌م شیعره‌ی مه‌حویدا هاوبوون و هاوشوناس و هاوپه‌گه‌زی واقیعی «ئاو» و «به‌رد»ی جیهانی ئاساییه‌؟!:

چلۆن ئه‌و دیته‌ چاری من که‌ به‌کسه‌ر عونسوری ئاوه مه‌حاله‌ من که‌ بچمه‌ دلێه‌وه، دل کیشوهری به‌رده

«مه‌حوی، ل ٢٧١»

شیعری سه‌رکه‌وتوو، ئه‌و شیعره‌ی که‌ خوێنه‌ر بانگه‌یشتی ده‌نگ و په‌نگی خۆی ده‌کات، خۆی له‌ واقیعی جیهانی ئاسایی و دنیای ده‌وروپه‌ری ناشاریته‌وه، ئه‌م چه‌شنه‌ شیعره له‌ «نادیاریی واقیعیکی» ده‌وێ که‌ لێمان ونه‌ به‌لام نامه‌ووجود نییه، له‌ ته‌مومژدایه، به‌لام بێ به‌ری له‌ بوون نییه. له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م شیوه شیعرانه‌دا هه‌ندیک شیعر هه‌ن که‌ له‌ دۆخی «ناواقیعی دیار»دا به‌سه‌ر ده‌بن، واقیعیکی له‌ هه‌ناویاندا ده‌ژی که‌ سه‌رو مێ شیوه‌ی واقیعی جیهانی ئاسایی ده‌دات که‌ هه‌ر له‌م سۆنگه‌یه له‌ جیهانی شیعره‌دا ده‌بیت به‌ ناواقیعر، یان له‌ واقیعیکی هێنده زه‌ق و زۆپ و ئاشکرا و ئاشنا و دوور له‌ رۆخی ته‌مومژاوی و تارمایی ئاسای شیعر ده‌دوین که‌ ئه‌م واقیعه ناواقیعه له‌ جیهانی شیعره‌دا، سیفه‌تی «نادیاریی» خۆی ده‌دۆرێ و ده‌بیته «دیار». که‌واته له‌م دۆخه‌دا شیعر نه‌ک هه‌ر به‌ واقیعی تایبه‌ت به‌ جیهانی خۆی ناگات، به‌لکو له‌ زاتی نادیاریی واقیعه‌کانیش نزیکی نابیته‌وه هه‌ر بۆیه خوێنه‌ر له‌بری ئه‌وه‌ی به‌ جیهانیکی تایبه‌ت و ناوازه و پێ له‌ راز و په‌مز و ئامازه ئاشنا بکات جیهانیکی ئاسایی و سه‌رنج‌رانه‌کیش و بێ به‌ری له‌ نه‌پێنی وسیجر و ئه‌فسوون ده‌خاته به‌رده‌ستی.

ده‌نگی شیعره‌ رووت و راسته‌قینه شیوی ئه‌و «پێده‌نگی»یه ده‌دات که‌ ژنه شاعیری ئالمانی، «مارگۆت بیکیل»، له‌ شیعره‌یکیدا به‌م چه‌شنه وێنای ده‌کات.

بیدهنگی
لیورچی و ته نه و تراوه کانه
وتنی نه وهی که نه و تراوه
دان بیدانان به عیشقه نه پنییه کان و
نه و شته سهیرانهی به زمان ناوترین.
له ناو نه م بیده نگییه دا
راسته قینه مان نیهانه
راسته قینهی توو
من.

(وه پگیزانی له فارسییه وه: له ییلا سألحی)

بیدهنگی لیورچی نه و تراوه کانه، شیعر پریه تی له نادیاره کان، له ناوبیده نگییدا
راسته قینه کان نیهانه و له ناخی شیعر دا واقیعه کان شاراو هن.
شیعر له «نادیاری واقیعه کان» ده ویت، له و روویه ری جیهان که زمانی ئاسایی
ناید رکین و چاوی عاده تی ناییب نی و عه قلی با و په یی پی نابات. باسکردن له «ناواقیعی
دیار» کاری شاعیرانی نزم هزر و زمان کۆل و ههست رزیوو گه وه هری شیعر نه ناسه، نه و
شاعیرانهی ده یانه وئ بو شیعر بمرن، نه که له شیعر دا بژین، نه و شاعیرانهی گیرفانیان به
تال ده کن و شیعر لی دهر دین، نه که دهست بو شیعر بهرن و گیانیانی لی پرپر بکن.
نه م جیاوازییه جیاوازییه کی به ته نیا مه عریفی یان جوانی ناسانه یان ته نانه ت فۆرمی
نییه، به لکو جیاوازییه که له جیهانروانی و دیدی گشتیی نه م دوو جوو شیعره: له لایه که وه
جیهانروانییه که له جه وه هری نادیار واقیعه کان ده کۆل یته وه و دزه ده کاته ناخی
شاراوهیی هه قیقه ت و پتوهندی و هه بووه کانی به ره ههست و دهره ههست، له لایه که ی تره وه
دیدک که له بابه ته زه قو زۆپ و دهر که وته دیاره کان ده دوی بی نه وهی دیوی نه و دیوی نه م
بابه ت و دهر که وتانه ببینی یان بنوینی، هه ر بویه دوا جار نه وهی ده یخاته به ردهستی
به ردهنگانی خوئی کۆمه لیک ناواقیعی دیاره که هیه ههستیکی نه و تو له هه ناوی خوینه ردا
ناورووژینی و هیه هزرکی قوولی پی نابه خشی. به وته یه کی تر ره گوریشه ی نه م جیاوازییه
ده گه پتته وه بو فه لسه فه ی پروانینی شاعیر بو جیهان و مرؤف، بو سروشت و ژیان،
فه لسه فه یه کی که دوا جار چاره نووسی جوانی ناسانه ی مانا و فۆرمی شیعر دیاری ده کات،
ته نانه ت کار ده کاته سه ر چه شنی هه لویتستی خوینه ر بو شیعر. بو وینه، نه و دهر فه ت و
دهره تانه ی که بو دۆزینه وهی هه قیقه تی شته کان یان دۆزینه وهی پتوهندی نیوان هه قیقه تی

شتهكان و چيژ وەرگرتن لەم دۆزىنەوانە لە شەرىكى شىكسپىردا بەدى دەكرى هېچ كات لە شىعرى شاعىرىكى ئاسايى وە دەست نادات:

In faith, I do not love thee with mine eyes,
For they in thee a thousand errors note;
But 'tis my heart that loves what they despise,
Who, in despite of view, is pleased to dote;
(William Shakespear, The sonnets, NO 141)

ئەوھى راستى و ھەقىقەت بى، من لە رىگاي چاوانمەوھ تۆم خۆش ناوى،
چونكى ئەوان لە تۆدا ھەزاران ھەلە دەدۆزنەوھ، بەلام ئەوھ دلى منە كە ئەو
كەسەى خۆش گەرەكە چاوانم بە سووكوچروك لى دەروانن، ئەو دلى،
سەرھراى روانىنى ئەوان، بەوھ شادە شىتانە خۆشەويستى خۆى لە ھەرادا.
(ويليام شىكسپىر، غەزەلەكان، بەشىك لە غەزەلى ژمارە ۱۴۱)

لەم پاژەى غەزەلى ۱۴۱-ى شىكسپىردا باسى دوو جوژ ئەزمونى ئەقىندارى و
خۆشەويستى دەكرى: خۆشەويستى لە رىگاي چاوهوھ و خۆشەويستى بە دل. لە ئەزمونى
يەكەمدا، چونكى بىنن پردى پىوھندەبى نىوان دەنگى شىعرى و خۆشەويستەكەبەتى،
عیشق دەبىتە پاوانى روخسار يان جەستەى خۆشەويست، بۆيە ئەگەر روخسار يان
جەستەى خۆشەويست ھەلەو ناھەزىيەكى تىدا بىت عیشقى دەنگە شىعەرىيەكەش بۆ
خۆشەويستەكەى لەوانەبە بکەوتتە مەترسى لە كزى دان و نەمان. يان بە راقەبەكى تر،
دەتوانن بلىن دەنگە شىعەرىيەكە بۆيە خۆشەويستى خۆى لە رىگاي چاويەوھ خۆش ناوى
چونكى چاوتووشى ئەم تاوانە دەبى كە بە حوكمى بىنن ھەزاران ھەلە لە ياردا دەدۆزىتەوھ
و ديارە ئەم تاوانە كە خۆى لەسەر واقعىكى روخسار يان جەستەى يار ئەنجام دەدرى
خواستى دەنگە شىعەرىيەكە نىبەو بۆيە ناخخوازى لە رىگاي چاوهوھ يارى خۆش بوى.

لە ئەزمونى دووھەمدا، باس لە خۆشەويستى بە دل دەكرى. ديارە دل لە سۆنگەى
ئەوھى مەھەببەت و عیشقى بۆكەسىك يان شتىك لە رىگاي هېچ پردىكى پىوھندى لە
چەشنى بىنن يان بىستىن يان... نىبە و سەرچاويەكى راستەوخۆ و بى نىونجى
خۆشەويستىيە، ئەو كانياوھەبە كە دەنگە شىعەرىيەكە بۆ خۆش ويستى يار لى پاراو دەبى.
خالى گرىنگ لىردە تەنيا ئامازەدان نىبە بە پاكى و پاراوى خۆشەويستى بە دل، بەلكو
دەسنىشانكردى جياوازى نىوان خۆشەويستى لە رىگاي چاو و بە دل. ئەم جياوازيانە
لە دەقە شىعەرىيەكە لە دوو تووى چەند واژە و دەستەواژەبەكدا ھەشار دراون:

۱- چاۋ كەرەسەي خۆشەويستىيە نەك سەۋچاۋە،

I do not love thee with mine eyes

ئەۋەي راستى و حەقىقەت بى، من لە رېڭاى چاۋانمەۋە تۆم خۆش ناۋى وشەي (لە رېڭاى) With پېشاندەرى كەرەسەيى بوۋنى چاۋە بۆ خۆشەويستى. بەلام دىل سەرچاۋەي خۆشەويستىيە نەك كەرەسە،

But' tis my heart that loves what they despise

لەم رستەيەدا (دىل) heart خۆي بگەرى كارى (خۆش ويستن) love - ە، لە كاتىكدا لە رستەي نامازە پىكراۋى پىشووۋدا (من - ي شىعەرى) I بگەرى كارى not love بوۋ.

۲- چاۋ بە دۋاى despise (سوۋكو چروك روانىن)دا دەگەرى، لە كاتىكدا دىل خولياى Love (خۆش ويستن) - ە.

۳- چاۋ دەخۋازى ھەلە و دزىوييەكانى يار بدۆزىتەۋە و تۆماریان بكات،

For they in thee a thousand errors note,

بەلام دىل «سەرەراي روانىنى ئەۋان»، نەك ھەر ئەۋ ھەلە و پەلانە نابىنى، بەلكو شايى بەۋەيە شىتانه عىشقى خۆي بنوینى.

۴- «چاۋ» خۆشەويستى بە پىي حسىب و كتىب و سەنگ و سوۋكردن لىكەداتەۋە، «a thousand errors» (ھەزاران ھەلە) - ژمارە لىرەدا ھىماي عەقل تەۋەرى و بەرژەۋەند خۋازىيە -، بەلام دىل خۆشەويستىي يار تەنیا لە رېڭاى نواندەۋەي خۆشەويستىي خۆي ۋەلام دەداتەۋە، بى ئەۋەي بۆ ئەم پەرچە كىردارەي بىانۋويەكى ھەبىت جگە لە شادى و خۆشىي خۆي:

«who, in despite of view, is pleased to dote»

«ئەۋ دىلى، سەرەراي روانىنى ئەۋان، بەۋە شادە شىتانه خۆشەويستىي خۆي لە

ھەرادا.»

«ناديارى» لە پىكھاتەي فۆرمى و مانايى ئەم شىعەرى شىكسپىردا وامان لى دەكات بە دۋاى ھەقىقەتەكانىدا بگەرىن و ئەم بە دۋاداچوون و ھەۋل و تەقالايانەش بۆ دۆزىنەۋە و دۆزىنەۋەي ھەقىقەتەكان خۆي، چىژبەخس و خۆشى ھىنە، ديارە بوۋنى كۆمەلىك ھەقىقەتەش لەم شىعەردا پابەندى ئەۋ ھۆيەيە كە كۆمەلىك راستى و پەيوەندىي جىھانى واقع لە دوو تۆي ھەندىك واژە و ئىماژە و خەيال و خۋازەدا بوۋنەتە واقىعى دەقىي ئەم شىعەرى شىكسپىر، بە چەشنىك كە خۆينەر ھەست بەۋە دەكات خەرىكە لە واقىعى ئەزمۋونى جۆرە خۆشەويستىيەك دەكات كە تايبەت بە جىھانى ئەم شىعەرىيە.